

Validisme, het anders behandelen van mensen met anders functionerende lijven en of breinen (sanisme) hebben, soms wordt de Engelse term ableism gebruikt. Dit is een vorm van discriminatie die zelden wordt erkent.



disclaimer: Ik spreek niet voor een groep, maar spreek vanuit mijn eigen ervaring, en ik heb ook niet veel van de literatuur gelezen het is grotendeels op ervaring en gesprekken met anderen gebaseerd.

In 2015 had een journalist van de Amersfoortse krant wat validistisch over me geschreven in een artikeltje over een mini protestje tegen zwarte piet. Ik had om rectificatie gevraagd dat wilden ze liever niet maar boden me een interview over validisme aan. Ik gebruikte op dat moment pas 3 jaar de rolstoel en was nog niet zo goed geïnformeerd. Ik sprak de journalist een uur over opdringerige redders en het actieve rolstoel logo. Hij had er een heel redelijk artikel van gemaakt, de verwachting was dat het in de Amersfoortse en Utrechtse gedrukte uitgave zou komen. Op de ochtend van uitgave bleek het landelijk te zijn geplaatst, ik werd die ochtend door de redactie van Pauw gevraagd om in de uitzending te komen wat ik natuurlijk deed, tip voor anderen vraag om zonder achternaam in de media te komen, doordat mijn volle naam was gebruikt kon de politie me 5 jaar later identificeren na een anonieme arrestatie. Dit gesprek bij Pauw waar Lucile Werner ook aanwezig was versterkte mijn afkeer aan haar. Er is een enorm verschil in hoe mensen je behandelen afhankelijk van of je belabberd loopt of een rolstoel gebruikt. Staand zien ze me als een capabele witte man die een sport blesure heeft. Zittend ben ik een tiener waarvan het vreemd is dat die alleen is... En waar dus iemand naar toe gaat om overbodige vragen te stellen. Wat varieert tussen vreemd tot kleinerend maar altijd ongewenst is.

Nadat het artikel was verschenen hebben mensen op de website reacties geplaatst, dat was een onverwachte zegen, al jaren probeerde ik mijn omgeving te vertellen hoe naar reddende mensen zijn, nu heb ik een lijst met nare reacties van reddende mensen die niet willen erkennen dat ze een inschattingfout hebben gemaakt door aan te nemen dat ik hulp nodig heb en het wil krijgen.

90% van de interacties met mensen terwijl ik op mijn rolstoel zit vind ik ongewenst en ervaar ik als een microaggressie. Het filmpje [How are microaggressions like mosquitoes?](#) geeft goed aan waarom ik soms onreel pissig reageer als iemand vraagt of ik iets wil (NEE! Ik ken je niet en ik wil niks van je... anders zou ik er wel om gevraagd hebben. Sinds ik een rolstoel gebruik mis ik het genegeerd worden in het openbaar. Ik kan nooit rustig gaan zitten want als ik te lang stil zit, of ergens “te lang” over doe komt iemand me lastig vallen met een vraag. En als ik mensen er op wijs hoe kleinerend het is om hulp aangeboden te krijgen voor dingen die je meerdere keren per dag doet (een stoep of af) dan worden ze pissig want ze bedoelen het goed en ik ben ondankbaar ofzo. Het ligt natuurlijk nooit aan hen.

Mensen op straat bepalen voor mij wat ik kan en waar ik hulp bij nodig heb. Algemeen word ik behandeld als een 10-jarig kind: absoluut afhankelijk, alsof ik zelf geen mogelijkheden heb om problemen op te lossen. Zoals om hulp vragen. De beeldvorming is dat mensen met een beperking apathisch en hulpbehoevend zijn. De afbeelding hiernaast is van een groep met goede uitleg over icon activism. <http://accessibleicon.org/>



Gelukkig begint het oude logo steeds meer te verdwijnen, en daarmee hopelijk ook het beeld dat iemand in of op een rolstoel niks zelf kan (en zielig is). Toen ik deze tekst 5 jaar geleden schreef werd ik in activistische kringen niet veel beter behandeld, daar wilde ik verandering in brengen. Dat is blijkbaar gelukt, natuurlijk niet alleen door mij maar

door velen met eigen initiatieven, ik heb meerdere keren workshops gegeven en ben deze en andere teksten gaan uitdelen. Ook is er in de buiten de orde een katern over uitgebracht: <https://buitendeorde.org/issues/buiten-de-orde-1-2020-bijlage-anti-validisme/> met daarin verschillende perspectieven en inzichten. Een diversiteit aan acties heeft voor meer zichtbaarheid en bewustwording binnen de activistische groepen gebracht.

Toen ik de eerste workshop ging geven moest ik een naam opgeven en noemde ik me anarcho capableism. Omdat ik een groepsnaam wilde die benadrukt dat we dingen kunnen. Ik noemde mezelf daarom een kapabel-ist of Capableist. Kapabel-isme houdt in dat alleen jij weet wat je kan en wil. Niemand kan dat aan je zien, ieder persoon is anders. Ondertussen is er een andere term in gebruik genomen waar ik meer achter sta; handicapisme, lees er meer over op <https://wijrollen.nl/artikelen/handicapisme-het-middel-tegen-validisme/>

Sindsdien noem ik me ook trots een gehandicapt, niet langer een persoon met beperking, ik ben gehandicapt en vind dat niet erg. Nu moet de rest van de wereld nog accepteren dat ik het niet erg vind om inefficiënt te zijn.

Hier staat het kranten artikel

<https://fakkelplemp.nl/zine/slides/help-me-niet.pdf>

En hieronder 20 negatieve reacties (van de 80) die op de website van het AD stonden. Dit is een redelijke opsomming van reacties en slechte redenen die ik krijg nadat ik mensen erop wijs dat ik hun goed bedoelde bemoeienis niet waardeer. Daarnaast krijg ik ook afkeurende blikken van omstanders als ik in discussie ga omdat iemand mijn zelfstandigheid niet accepteert. Ik moet vooral

dankbaar zijn. De intersectionaliteit wordt ook zichtbaar in sommige reacties waar ze naar zwarte piet verwijzen. Maar ik denk dat er directer overlap is met seksisme, omdat vele handelingen “goed bedoeld” zijn, ik zet mijn mening er in **vet** bij. Ik ben benieuwd naar jouw perspectief, mail die naar info@fakkelp Kemp.nl dan voeg ik ze toe

dick Van Dijk

Hoop dat je een keer vast komt te zitten in de tramrails, dan zal je

zien dat je blij bent met hulp, zet groot op je rolstoel dat je niet geholpen wil worden, ik vraag nog steeds, eerst, of mensen hulp willen hebben! Gelukkig reageert 99% positief!!!

Dan sta ik op en pak mijn rolstoel eruit, geen probleem, maar is dit een doodsbetoging?

99% reageert positief omdat als ze enigszins eerlijk zijn jouw fragiele zielje krenken en je boos wordt,

Wat 'n ondankbaar iemand is dit figuur.

Wordt tijd dat alle

hulpverlening afgepakt wordt, dan zal hij zien hoe afhankelijk hij is.

Hoeveel mensen zijn met deze man bezig geweest om zo ver te komen zo hij nu is. Kom op, wees blij dat er mensen zijn die je willen

helpen als het nodig is. Het is goedheid van de mensen.

Ik ben heel tevreden over de hulpverlening die ik krijg, maar dat zijn niet de mensen op straat. Vreemd eigent hij het werk van de chirurg en physio op omdat die wel eens iemand een stoepband op wil duwen?

sweety

gewoon onbeschoft gedrag ! **Dit is hoe redders het graag zien; zij zijn absoluut goed en degene die dat niet bevestigt is de aso**

Hij spreekt over ons, wie is ons! Het is zijn mening en wie zegt dat

anderen het ook zo hoog opnemen? **(ging over de sticker met actieve logo, niet de micro-agressies) ik denk dat de redactie me verkeerd heeft begrepen ik spreek altijd expliciet uit mijn eigen perspectief omdat ik meer aan mijn autonomie gehecht ben**

Ik vraag het altijd netjes. De ene keer is hulp nodig en de andere

keer niet. En in beide situaties zijn ze me altijd dankbaar.

Iedereen zegt bedankt want dan ben je het snelst verlost van die bemoeizuchtige redders.

Joy Moonen van der Stel

Peter mag zich realiseren dat hij zich letterlijk anders beweegt dat

valt op. Als je daar begrip voor hebt , kun je de mensen om je heen

op een positieve manier inzichten geven. Je bent zoveel meer dan

gehandicapt, door deze houding vergroot je de aandacht naar waar

je hem juist niet wilt hebben.

Victimblaming en een hint van giftige positiviteit, of is het inspiratieporno die zij graag wil zien? ik zeg nergens dat ik het vervelend vind om een rolstoel te gebruiken

Zij spreken mij aan, als ik de energie heb en de persoon

accepteerd mijn afwijzing dan leg ik het somswel uit. Als ze de afwijzing niet accepteren heeft t gesprek geen nut dan worden ze alleen maar boos.

PBE

Je kunt ook gewoon dankbaar zijn en vriendelijk bedanken. Dat maakt het voor hem zelf een stuk minder frustrerend en dan hoef je de mensen die je helpen ook niet te beledigen. Bovendien worden de mensen die wel hulp nodig hebben dan ook nog geholpen.

Ik accepteer het niet meer dat mensen een goed gevoel krijgen ten koste van mij, deze persoon weet niet hoe zelden mijn afwijzing wordt geaccepteerd, ik moet vaak letterlijk opstaan om ze te overtuigen dat ik het kan (wat ook onzin is, als ik oneindig wil klooiën in het grind zou het fijn zijn dat mensen mijn wens accepteren ipv passief agressief in de buurt te blijven.

Anna Bos

Het komt niet zo aardig over, hij moet het juist waarderen dat er nog zoveel mensen zijn die oog hebben voor een ander en willen

helpen. Heel veel anderen zullen er blij mee zijn, blijven helpen mensen! Wel eerst even vragen.

EN echt oog hebben voor de situatie en pas opdringen als het nodig is, niet als t enigszins moeizaam lijkt te gaan. Ik snap deels zijn frustratie wel, maar dat kan je toch ook netjes aangeven? Ongevraagde hulp is misschien niet netjes, maar zal vaak wel gewoon goed bedoeld zijn.

Intentie is geen excuus om iemand lastig te vallen, waar in het artikel staat dat ik lomp uitval? Tegenwoordig doe ik dat wel, toen was ik nog netjes maar mensen worden als nog boos, als nu iemand zegt: zal ik jou helpen? Betekend dat dat het om die persoon gaat en al is vastgesteld dat ik hulp wil en dat ik het beste die persoon kan kiezen. Dan zeg ik nee laat me met rust. Dan zijn ze meestal zo verbaasd dat ze zonder iets te zeggen doorlopen. Dat werkt veel beter dan wat ik eerst deed; nee dankje zou je dat niet willen aanbieden, het is kwetsend dat je aaneemt dat ik het niet kan. Waarop je dan vaak te horen krijgt dat je graag laat zien dat je het zelf kan wat ook kleinerend is.

En die stickers overplakken op borden etc. vind ik niet netjes en is vandalisme. Omdat 'jij' de hulp niet wilt ontvangen betekend niet dat iedereen er in zo'n situatie er zo over denkt.

De stickers zijn 5x5cm en kunnen erbij geplakt worden Behulpzaam zijn en betutteling zijn twee totaal verschillende zaken. Als je de afwijzing niet accepteert is het vervelend redders gedrag. Behulpzame mensen kijken het even aan maken oog contact knikken gedag en lopen door. Zonder aan te nemen dat de persoon met de rolstoel niet om hulp zal vragen als die hulp wil

Jaap Lange

Geen idee hoe het voelt en eigenlijk ook niet echt begrip voor iedereen die zegt dat je het maar te accepteren hebt. Hoe zouden

wij, als valide mensen, het vinden wanneer je te pas en te onpas

geholpen wordt? Eigenlijk stoor ik mij het meest aan het feit dat deze persoon zich profileert alsof hij de spreekbuis is van heel minder valide Nederland. Veel mensen die anders in elkaar steken kunnen hier veel last van krijgen. Ik hoorde hem net weer op de radio en in plaats van nuance aan te brengen wordt er nog meer olie op het vuur gegooid. Mijn conclusie is dat ik het blijf vragen, jammer voor hem

als die de afwijzing accepteerd heb ik er geen probleem mee, maar aangezien die de moeite neemt .m naar de website te gaan om zijn mening te delen verwacht ik een fragiele vent die bedankt moet worden anders wordt die boos.

ik heb in het artikel alleen over eigen ervaring, het artikel sluit af met; je weet nu dat het niet wordt gewaardeerd alsals je ongevraagd een rolstoel vastgrijpt en als je de sticker ziet weet je waar het ons om gaat

Ik begrijp de beweegredenen van deze man, zie een beperkt persoon per definitie niet als zielig en hulpbehoevend. Zijn toon zou wellicht wat minder agressief mogen zijn als mensen hem willen helpen, want ook degenen die willen helpen zijn oprecht en eerlijk in hun gevoel. Maar ik denk ook dat deze man aan wil geven dat niet iedere beperkte hulpbehoevend is. Ik erger mij als begeleider van mijn beperkte partner regelmatig aan de manier waarop mijn partner over het hoofd wordt gezien en ik aangesproken wordt alsof zij onmondig is in een rolstoel. Hulp

fantastisch maar vraag of de hulp nodig is.

Ik zou waarschijnlijk pissig worden op deze persoon iemand die zich 'begeleider van mijn beperkte partner' noemt is een redder, als ik iets van de onderte plank pak voor iemand waarmee ik boodschappen doe ben ik dan diens begeleider?

de toon van het artikel is door de journalist gezet, en toen was ik nog erg gematigd, iedereen die over de toon begint voelt zich aangevallen omdat zij die nare dingen doen.

Ruud Laak

Noi ik zie wel aan zijn hoofd dat hij geen hulp wil ongevraagd..
hahaha

zelf zit ik ook in een rolstoel, en ik vind dit ronduit onbeschoft.
dit zijn de figuren die het hardst roepen als hun wat geweigerd wordt.

ik geef mensen een compliment als ze me negeren in een situatie dat anderen me vaak lastig vallen. En ja ik schreeuw hard als mij iets wordt geweigerd als ik in de rolstoel zit terwijl ik het wel mag als ik loop

Ik zal nooit en te nimmer ook maar iemand die gehandicapt is helpen.

Heb ooit een blinde mevrouw willen helpen omdat haar hond het niet meer wist.

De straat waar zij over moest was opengebroken en de hond liep

maar van links naar rechts.

Die vrouw heeft me wel 10 minuten staan uitschelden waar ik me

überhaupt mee bemoeide. Inderdaad logisch en fijn dat er bevestigd wordt dat ik niet de enige ben die de bemoeizucht vervelend vind. Gewoon een arrogante gast, ...niets meer en niets minder.

Tot dat het een keer mis gaat dan zal die wel gaan klagen dat er niemand hem helpen wilde helpen. Nare gefrustreerde man, gewoon links laten liggen.

Ik wordt bij van de reactie van die vrouw.

Helaas heb ik nooit de kans om om hulp te vragen door deze iritante mensen. Maar dat is wat geen van hen door heeft, dat het niet gaat om de wil of intentie maar het gebrek aan zelfbeschikking die ze me gunnen. En ze denken allemaal dat zij de enige zijn die zien dat ik hulp nodig heb... zelfs als ik binnen gehoor afstand net iemands hulp netjes heb afgewezen.

Danielle van Welzenis

Grappig dat deze man ook ons de les wil lezen.

Als het gaat om zwarte piet moet iedereen dat zelf weten of je zwarte zoi op je gezicht smeert.

En een ander helpen is het betutteling ik denk het niet.

U bent waarschijnlijk een zuurpruim die zijn hele leven zich druk

maakt om stomme dingen.

Moet je niet doen krijg je een beroerte van. **dit vond ik de grofste; iemand een beroerte toe wensen die al een beroerte heeft gehad.**

En interessantom te zien dat racisten gewoon op alle vlakken nare mensen zijn

Ik snap het probleem niet. Als er mensen zijn die niet helpen kom

een stuk in de krant en nu zijn er mensen die willen helpen
maar is
niet ok komen ook in de krant.
Ik snap best wel dat het vervelend kan zijn en gevoel geven dat
je
niet geestelijk gehandicapt ben maar mensen die je
welbehoevend
zijn zou ik dan toch op een ander manier zichtbaar kenbaar
maken.
Overigens is eigenwijs om met een roltrap te gaan met stoel er
zijn
juist liften die je veilig op de plek brengt. ook daar snap ik
mensen
vooral die achter of voor je staan.

**De lift is altijd trager, er
staat meestal een rij en je moet omrijden om m te vinden.
Meeste ongelukken met de roltsap zijn slippers en lange
kledingstukken. En helaas mist iedereen het punt van het
eerst vragen of de persoon hulp wil**

Mijn vrouw maakt sinds een jaar of 5 gebruik van een rolstoel
en is
soms blij dat er iemand hulp aanbied. Neem het openbaar
vervoer;
zonder hulp komt zij de bus niet in terwijl zij juist graag
gebruik
maakt van de bus in Utrecht. Als zij zich zou gaan gedragen
alsdeze ondankbare knakker dan kan ze rollend de stad in gaan
terwijl
er zat behulpzame burgers zijn die haar graag helpen. Op het
moment dat ze die hulp even niet nodig heeft dan is er totaal
geen

vuiltje aan de lucht en bedankt ze de aanbieder daar netjes voor. Ik hoop dat dit artikel de behulpzame medemens niet af laat schrikken. **Als die aanbieders de afwijzing zou accepteren, of niet al ingrijpen zonder te melden of mijn afwijzing af te wachten dan had ik dit probleem niet.**

Waarschijnlijk zou zij het ook prettig vinden om het gevoel van controle te hebben, als ik hulp vraag is het op mijn initiatief en dan kies ik iemand die ik het goede gevoel gun en waarvan ik verwacht dat die de instructies opvolgt

En daarom laat ik tegenwoordig iedereen aan zijn eigen lot over, al verzuipen ze. Straks heb ik nog een vette claim of rechtszaak aan m'n broek omdat ik iemand heb verhinderd tijdens het ondernemen van een zelfmoordpoging! Dat risico wil ik natuurlijk niet lopen, zeker gelet op de ergernis in dit verhaal.

Als een redder wordt tegen gersproken gaan ze zich vaak als slachtoffer gedragen

Maxwell Gomez

Pieter, mensen zijn betrokken en proberen je te helpen! Wees niet

zo'n bitter persoon...

als ze betrokken waren zouden ze aan mijn lichaamstaal zien dat ik met rust gelaten wil worden en zouden ze luisteren naar mijn antwoord dat ik geen hulp nodig heb, en soms help je iemand het meest door niks te doen

Bas

Wat wil hij nou bereiken. Dat we alle rolstoelers maar gewoon hun gang laten gaan en ouderen vooral niet helpen bij het oversteken?

Ach nee ze vragen het zelf wel als ze hulp nodig hebben.. dus als

ze niets zeggen kun je er gewoon voorbij lopen en er vanuit gaan

dat ze zichzelf wel redden. Goed voorbeeld!

Hij lijkt het te snappen maar ik ben bang dat die sarcastisch is. Ik heb een paar gesprekken met witharigen gehad die mijn frustratie deelden.

Leukste interactie was toen ik een witharige in een rolstoel gedag zei en de miep erachter reageerde, ik ben omgedraaid en heb haar gezegd dat ik het niet tegen haar had omdat ze voor mij niet relevant is. De witharige waardeerde het.

Dus eigenhandig signaleringen bestickeren, waardoor andere minder valieden de weg kwijtraken, is de oplossing?

Anderzijds...als hulp vriendelijk wordt geweigerd, is er volgens mij

niks aan de hand.

Dat zou je denken helaas accepteren veel redders vriendelijke weigering niet dus moet ik botter doen en veel redders zich gekrenkt en vinden ze t nodig me te beledigen, de sticker is een variatie op het logo en maar 5cm groot

Beste allen, ik heb geen lichamelijke beperking zit niet in een

rolstoel maar: iedereen MAG mij helpen. Ik word er altijd ontzettend

blij van als iemand mij spontaan zijn hulp aanbied...

omdat het niet elke keer gebeurd als je even voor je uit staart, ik durf op plekken waar veel mensen zijn niet stil te gaan staan in mijn rolstoel, omdat ik te vaak lastig wordt gevallen met loze vragen (waar ga je naar toe, ben je alleen?) Nu ga ik in een ruimte altijd met mijn rug naar een muur zitten omdat ik bang ben voor bemoeizuchtigen. Zelfs als ik lopend binnen kom.

Mijn neefje van 4 wil ook altijd graag alles zelf doen om te laten

zien hoe onafhankelijk hij wel niet is en hij word ook boos als je

hem dan probeert te helpen. Jij bent daarentegen 26 en hoeft niemand iets te bewijzen. Praat eens met een psycholoog - je hebt

blijkbaar nog niet helemaal vrede met je invaliditeit en zet je daardoor af tegen mensen die beleefd zijn en het goed bedoelen.

De wereld draait niet om jou, je neefje wil het zelf doen omdat die dat kan en een goed gevoel krijgt als iets moeilijks lukt. En wat mensen “hulp” noemen betekend dat ze het over willen nemen, en ik kan de meeste dingen mbt mijn rolstoel beter omdat ik het vaker doe waardoor die bemoeienis alleen maar iritant is

Nu wij zo vaak moeten horen dat de verharding en verhuftering meer en meer toeneemt, laat deze Pieter graag voor zichzelf spreken, al kan even vragen of hulp gewenst is nooit kwaad. Aan

behulpzaamheid in de samenleving nog geen gebrek, mogen wij

gelukkig constateren, NOG niet!

Waarschijnlijk leest die een rechtse krant, rechts is altijd vol van hel en verdoemenis (die niet aan hen ligt)

Als ze ook nog afwijzing accepteren

Marjolein Heinen

Typisch Nederland weer dit....het is ook niet snel goed hè?

Mijn

man is lichamelijk beperkt en heeft onder andere evenwichtsproblemen. Hij valt regelmatig. Ik loop dan (op zijn verzoek) door, maar dat andere mensen wel willen helpen is toch

mooi? Hoe zouden we hen dat kwalijk kunnen nemen?

Omdat ze me lastig vallen, hij vindt t mogelijk ook iritant hoe graag je

wil helpen en alleen maar in de weg staat, daarom laat hij je doorlopen. Ik zou de persoon die bij me is vragen om de bemoeizieke mensen op afstand te houden zodat ik veilig kan opstaan zonder dat er onverwacht iemand me omtrekt (met goede intenties)

Je kunt inderdaad ook een bordje op je rolstoel schroeven met "Liever geen hulp aanbieden alstublieft."

werkt niet, ik heb nu een shirt met negeer 'm hij kan het en mensen zijn nog rteeds iritant.

Ik heb een grote sticker met:

dat bepaal ik zelf wel en

I am okay with failure

Niemand die het ziet

Angelique Fok

ik begrijp best zijn frustratie maar het is de toon die de muziek maakt . op deze manier schrik je mensen af die goede bedoelingen

hadden , en geloof me mensen met goede bedoelingen zijn zeldzaam tegenwoordig dus is erg jammer dat het zo over komt leg t uit leer het mensen op een normale manier **helaas staan mensen niet open voor mijn ondankbare aanwijzingen. En weer zo'n slachtoffer/zichzelf ophemel uitspraak beweren dat maar weinig mensen zoals zij goede intenties hebben**

Fijn voor deze man dat hij het allemaal zelf wil doen. Hij mag dat zelf weten, maar om vervolgens de mensen die hem willen helpen de les te lezen vind ik nogal ondankbaar. Een simpel "het lukt me wel, bedankt" volstaat. Als ik in de supermarkt sta en ik zie iemand in een rolstoel kijken naar het bovenste schap, dan vraag ik of ik even kan helpen. Dat is toch juist fijn? Of moet je iedereen het maar lekker zelf laten uitzoeken?

JA! Wacht tot de persoon om hulp vraagt of om zich heen kijkt op zoek naar iemand die iets kan pakken mocht dat nodig zijn.

Met mijn lange armen kan ik zittend bij het bovenste schap, maar ik kan nooit rustig bedenken wat ik wil, ook niet halverwege of onderin het schap. Als snel komt er iemand zich opdringen, ik vind het dan wel grappig om eerst op te

staan, ze schrikken altijd als blijkt als ik langer dan ze ben

ik lees alleen een verbitterde gehandicapte meneer die zich graag wil bewijzen, ik zou dankbaar zijn als ik in zijn situatie WEL wordt geholpen door mijn medemens(en). Wees dankbaar, er bestaat niet zoiets als teveel compassie!

En dat is dus het probleem veel van deze reageerders lezen extra emotie in het verhaal verbittering wordt meermalen genoemd.

Dit klinkt als een christen, compassie is het religieuze woord voor empathie en het betekend ook dat je luisterd naar de ander. Maar helaas weten zij wat iedereen wil en moet iedereen daar dankbaar voor zijn.

Ik ben ook rolstoel gebruiker , vind het fijn als mensen helpen. Ik

kan mijn totaal niet vinden met wat hier gezegd word.

Mensen die

voor 2000 gehandicapt raakten zijn geconditioneerd om afhankelijk en dankbaar te zijn. Nu richt de zorg meer op zelfredzaamheid

Bens Mening

Nou nou wat moet ik hiervan vinden ? Hulp aangeboden weer niet

goed ! Kan je het afzien aan zijn gezicht dat hij geen hulp wil ?

Man

man man wat wil je ? Tuurlijk is het waardeloos dat je zo moet leven maar man wees blij dat er mensen zijn die nog steeds begaan zijn met hun medemens !!!!!

NEE het is niet waardeloos om zo te leven, de rolstoel is de oplossing, niet het probleem. Begaan betekend dat je luisterd ipv je opdringt, en als te niet kan zien of iemand geen hulp wil kan je ook niet zien of die wel hulp wil, dus kijk of die contact met je zoekt en vraag dan of het lukt.

Ik ben zelf ook een rolstoelgebruiker en ik kan mij absoluut niet vinden in de mening van Pieter. Ik ben altijd blij als iemand mij vraagt of hij/zij kan helpen. Als ik dan zeg dank u wel maar ik kan het zelf is er geen probleem en loopt degene met een glimlach op zijn gezicht weer verder. Het is toch juist fijn als mensen bereid zijn om andere te helpen! Natuurlijk is het niet fijn als iemand ongevraagd je rolstoel gaat duwen (wat mij trouwens bijna nooit gebeurt) maar ook dan kan ik het op een normale manier aangeven. Degene schrikt dan juist omdat het lief bedoelt is. Zo kan het ook!

was het maar zo fijn dat de hulp aanbieder direct doorloopt bij afwijzing, dat gebeurt maar in 10% van de gevallen En ik heb geleerd dat als de aanbieder in ik vorm spreekt het nooit wordt geaccepteerd. Als die; heb je hulp nodig” zegt, is het 50% kans dat de nee wordt geaccepteerd, en zeg ik ‘nee het lukt me’. Bij de ander voeg ik er aan toe loop maar doorloopt

Die boze minderheid word inmiddels wel erg groot en luidruchtig .

Dan zijn we dus geen minderheid

Laat hem een jaar in bijvoorbeeld Wit Rusland leven en hij zal in

zien wat voor first world probleem hij hier beschrijft. Ik zou hem

eens graag aan de gang zien in een stad waar geen enkele voorziening is voor gehandicapte en waar niemand zal helpen.

Dan

is ie weer blij in NL te zijn. Maar het is normaal iedereen redenerrrt

naar de eigen situatie. Bij schoon familie bezoek eind dit jaar zal ik

het artikel uitprinten en voor een gehandicapte vriend in wit rusland vertalen.

FOUT in landen waar de overheid geen voorzieningen heeft/verplicht zijn de mensen juist behulpzamer, ik krijg daar geld en eten, ook hier in indonesië waar ze me als bulé zien wordt af en toe een maaltijd ongevraagd voor me betaald, dan doe ik dankbaar want ik ben te gast in dit land. De voorzieningen in nederland zijn er vooral als het ook in het voordeel van de normies is, zoals liften.

Mees Was

En met dit maak je de drempel hoger om mensen te laten helpen.

Mensen helpen je graag, dat het niet zoals hij dat wil is balen.

Maar

dat betekend niet dat andere mensen die in een rolstoel zitten of oudere mensen niet geholpen willen worden. Sommigen vinden het

wel moeilijk om te vragen. En inplaats dat hij de moeite neemt om

elke keer netjes hulp af te wijzen, reageert hij kortaf en stopt hij liever zijn energie in een poppetje die anders staat op een sticker.

Nou van mij mag hij op zo een moment ook de rambam krijgen.

Ja het is moeilijk om hulp te vragen voor sociale en ongemakkelijke, intieme dingen. Maar daar krijg je nooit het aanbod voor, het is altijd kleine dingen omdat het hen uitkomt. Als je merkt hoe blij mensen worden als ze kunnen helpen wordt de drempel erg laag. Dat is anders voor onzichtbare beperkingen, die krijgen het nooit aangeboden en wordt het regelmatig afgeslagen. Als mensen gewoon zouden luisteren is het voor iedereen beter. Ik weet niet hoe anderen dat zien, maar in principe gaat iedereen voorbereid naar buiten zodat die zonder hulp van omstanders kan doen wat die van plan is.

Je gaat ook niet met een lekke band fietsen en dan wachten tot iemand een fietspomp aanbied (je neemt zelf een pomp mee) of accepteerd de kans dat je moet lopen

Bert Punt.

Meneer, wat bent u verbitterd! Veel mensen hebben gelukkig nog de spontaniteit om anderen de helpende hand toe te steken. Allemaal gebaseerd op mede lievendheid. Apprecieer dat eens! Maar nee, die mensen speelt u nu de Zwarte Piet toe. Oh nee, dat mag volgens u ook niet meer....

hij bedoelt medeleidendheid, en weer de overlap tussen eigen plezier ten koste van anderen en aannemen dat ik niet vrolijk ben

ik voel me niet schuldig over bot zijn tegen dit soort mensen

Kortom, het loopt dus over van de op hun teentjes getrapte redders. Daarin komen steeds twee slechte argumenten terug,
1 ik moet dankbaar zijn

2 het is goed bedoeld

In beide gevallen wordt ik als oorzaak aangewezen van het conflict.

Niet degene die mij mijn zelfbeschikking ontnemt door deze interactie te starten, maar degene die met rust gelaten wil worden

en over andere dingen wil praten dan zaken waar je geen invloed

op hebt. Opvallend dat de heftigste reacties zijn van mensen die mantelzorger zijn. De positieve reacties zijn vooral van anderen met een beperking.

Die negatieve reacties krijg ik minimaal 2 keer per rit van de mensen. Naast de 5 passief agressieve reacties doordat mensen niet accepteren dat ik hun hulp niet wil. Altijd maar de vraag of ik

zeker weet dat ik hun hulp niet wil. Nu 2 jaar na het kranten artikel

reis ik niet meer met het openbaar vervoer omdat de frustratie te

groot is bij de gesprekken na de irritatie.

Ik liep vorige maand de trap op met de rolstoel aan de hand, van

de 10 mensen die hulp aanboden waren er 8 die vragend nee?

Zeiden na het afwijzen. Terwijl er een groepje mensen onder aan de trap stonden dachten deze mensen toch dat zij de enige waren die zagen dat ik langzaam met de rolstoel de trap op loop

